ECLI:LV:RIRT:2021:0927.11520038819.3.S

Lieta Nr.11520038819
Nr.K33-0119-21/26

SPRIEDUMS
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ
Jūrmalā, 2021.gada 27.septembrī

Rīgas rajona tiesa
tiesnese G.Lapiņa
piedaloties prokurorei A.Tulinskai
un aizstāvei E.Svalpēnai
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu, kurā pēc Krimināllikuma 260.panta otrās daļas apsūdzēta /pers. A/, personas kods /personas kods/.

Aprakstošā daļa

/pers. A/, būdama persona, kas vada transportlīdzekli, pārkāpa ceļu satiksmes noteikumus, kā rezultātā tika izraisīta cilvēka nāve.

/pers. A/ /datums/ap plkst.21.19 vadīja transportlīdzekli *Renault Megane Scenic*, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, Jūrmalā, pa /Nosaukums/ielas virzienā un pirms krustojuma ar /Nosaukums/ ielu, neievēroja Ceļu satiksmes noteikumu 25.3, 99., 100.punktu prasības, nedarīja visu iespējamo, lai netiktu apdraudēti citi ceļu satiksmes dalībnieki, neņēma vērā ceļa un meteoroloģiskos apstākļus (īpaši redzamību braukšanas virzienā) – bija apmācies, lija lietus, savlaicīgi nereaģēja uz brauktuves gulošo gājēju /pers. B/ kā šķērsli kustībai, nesamazināja braukšanas ātrumu, pilnīgi neapturēja transportlīdzekli, un, neradot bīstamību citiem ceļu satiksmes dalībniekiem, neapbrauca šķērsli, kā rezultātā uzbrauca uz brauktuves gulošajam gājējam /pers. B/.

Minēto Ceļu satiksmes noteikumu prasību pārkāpumu un uzbraukuma gājējam rezultātā /pers. A/ nodarīja /pers. B/ smagus miesas bojājumus, kas ir bīstami viņa dzīvībai – politraumu ar sistu brūci kreisā pieres – paura – deniņu apvidū, asinsizplūdumiem uz galvas ādas muskuļa lēvera, ādas nobrāzumiem un zemādas asinsizplūdumiem uz sejas, galvaskausa pieres – paura kaulu lūzumu, asinsizplūdumu zem mīkstā galvas smadzeņu apvalka, kreisās puses VI-X ribu lūzumiem, asinsizplūdumiem plaušās, kreisās virsnieres plīsumu, kreisās nieres atrāvumu, aknu plīsumu, plēstu brūci muguras kreisajā pusē zem kreisās lāpstiņas, ādas nobrāzumiem uz ķermeņa, plašiem zemādas taukaudu un muskuļu slāņa asinsizplūdumiem labajā sēžas apvidū, labā un kreisā augšstilbu mugurpusē, kas komplicējās ar krūšu kurvja saspiedumu, akūtu plaušu emfizēmu, retroperitoneālu – subdiafragmālu asinsizplūdumu, šoka parādībām, smadzeņu tūsku, un ir tiešā cēloniskā sakarībā ar /pers. B/ nāves iestāšanos /datums/plkst.21.45 notikuma vietā.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 260.panta otrajā daļā.

Motīvu daļa

Uzsākot tiesas izmeklēšanu prokurore grozīja apsūdzību (lietas 84.lapa). Tiesa atzīst apsūdzības grozījumus par pamatotiem un atzīst, ka ar iesniegtajiem apsūdzības grozījumiem tiek ievērotas apsūdzētās tiesības uz aizstāvību.

Apsūdzētā/pers. A/ sevi par vainīgu pēc Krimināllikuma 260.panta otrās daļas neatzina (lietas 92.lapa), pieteikto morālā kaitējuma kompensācijas pieteikumu neatzīst.

Apsūdzētā tiesas izmeklēšanā liecināja, ka /datums/bija lietais un vējains laiks. Apmēram plkst.21.00 iesēdās savā automašīnā, apmēram 10 minūtes transportlīdzeklis tika darbināts, tad sāka kustību no namu pārvaldes uz /Nosaukums/ ielu. Transportlīdzeklis atradās vietā, kur atrodas namu pārvalde un pieiet pie /Nosaukums/ ielas, kas ir neliels krustojums, tad veica pagriezienu pa labi uz /Nosaukums/ ielas pusi. Piebraucot pie krustojuma pārliecinājās, ka uz ceļa neviena nav, izbrauca uz /Nosaukums/ ielas braucamo daļu. Lija lietus, darbojās logu tīrītāji un dega tuvās gaismas. Uz transportlīdzekļa priekšējā stikla zem loga tīrītājiem 3-4 cm bija aizsvīdis. Nobraucot pāris metrus, nepārsniedzot ātrumu 20 km/h, kur izvietots diennakts veikals, durvju līmenī, metru no apsūdzētās, no labās puses, redzēja, ka pazib kaut kāda ēna un transportlīdzekļa priekšējais labais ritenis tika pasviests gaisā. Tajā brīdī nobremzēja, izkāpa no mašīnas un redzēja, ka zem mašīnas ir mugursoma ar pudelēm un ieraudzīja cilvēka ķermeni. Izsauca ātro palīdzību un policiju. Cietušo nogādāja slimnīcā. Domā, ka cietušais bija ļoti piedzēries un vienkārši pakrita zem mašīnas riteņiem uz ceļa braucamās daļas.

Tiesa nolasīja apsūdzētās pirmstiesas procesā sniegtās liecības (lietas 42.lapa).

/datums//pers. A/ būdama aizdomās turētās statusā liecināja, ka tajā dienā ūdens lija straumēm pa automašīnas priekšējo stiklu un redzamības praktiski nebija. Kā arī bija spēcīga migla. Redzamība bija ļoti vāja. Gājēju neredzēja. Savu vainu neatzīst.

Pēc liecību nolasīšanas daļēji apstiprināja liecības, apstiprināja liecības daļā, ka lija lietus. Izbrauca no namu pārvaldes, piebrauca pie /Nosaukums/ ielas un griezās pa labi, pirms manevra veikšanas paskatījās pa labi un pa kreisi, cilvēku neredzēja, nevienu neredzēja.

Par cietušā pieteikto morālā kaitējuma kompensācijas pieteikumu izteikties nevēlas.

Pārbaudot prokurora iesniegtos pierādījumus, tiesa atzīst, ka apsūdzētās vaina, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 260.panta otrās daļas ir pierādīta pilnībā ar cietušā, liecinieku un ekspertu liecībām, un visiem krimināllietas materiāliem to kopumā un savstarpējā sakarībā.

Cietušais /pers. C/ liecināja, ka /pers. B/ ir viņa tēvs. Negadījums notika 2019.gada jūnijā /Nosaukums/ielas krustojumā. Uzzināja, ka tēvu

notrieca automašīna un no gūtajām traumām nomira. Pats notikumu neredzēja.

Tiesa nolasīja cietušā pirmstiesas procesā sniegtās liecības (lietas 8.lapa).

Cietušais/pers. C/ 2019.gada 3.jūlijā liecināja, ka parasti cietušais ar tēvu satikās uz ielas /Nosaukums/, citāda kontakta ar viņu nebija. Satika tēvu aptuveni 3-4 reizes mēnesī. Cik zina, tēvs diezgan bieži lietoja alkoholu, taču bija arī reizes, kad redzēja viņu nedzērušu.

Pēc liecību nolasīšanas savas liecības cietušais apstiprināja. Liecināja, ka tēvu apglabāja viņa mamma, kura tagad ir mirusi.

Lieciniece/pers. D/ liecināja, ka brauca ar automašīnu pa /Nosaukums/ielu, lai nogrieztos uz /Nosaukums/ielu, redzēja, ka kaut kas guļ uz ceļa un uzreiz saprata, ka tas ir cilvēks, to varēja redzēt. Viss notika sekundes laikā. Gribēja nogriezties pa labi, taču domāja piebraukt paskatīties, vai cilvēks ir dzīvs, pretī parādījās mašīna. Mašīna brauca tik lēni, ka nesaprata, no kura pagalma izbrauca. Lieciniece nepārbrauca krustojumu tikai tāpēc, ka mašīna brauca lēni, nepārkāpjot noteikumus, un bija pārliecināta, ka mašīna apstāsies. Bet vadītājai kaut kas traucēja un viņa cilvēkam uzbrauca. Vadītāju redzēja, līdz pie krustojuma esošajam veikalam. Vadītāja brauca pa savu braucamo joslu un cilvēks tieši gulēja uz ceļa, apsūdzētajai vajadzēja gulošo cilvēku apbraukt, iebraucot pretējā braukšanas joslā. Kad apsūdzētā uzbrauca virsū cilvēkam, lieciniece joprojām stāvēja uz vietas. Apsūdzētā brauca, izkāpa no mašīnas, paskatījās no vienas un otras puses, neko neredzēja un mēģināja iesēsties mašīnā, tad lieciniece pārbrauca pāri krustojumam, apturēja mašīnu labās puses stāvvietā, atvēra durvis un pateica, lai izsauc ātro palīdzību un policiju, jo uzbrauca virsū cilvēkam. Apsūdzētā atbildēja, ka liekas, ka uzbrauca virsū ietves apmalei, jo cilvēks palika zem mašīnas aizmugurējiem riteņiem, bet viņa skatījās no automašīnas priekšpuses. Pēc kā izsauca policiju un ātro palīdzību. Liecināja, ka līdz notikumam bija vētra un lietus, bet tanī brīdī laika apstākļi bija mierīgi, lietus nebija, bija krēsla, debesis bija tumšas, laiks bija ap plkst.21.00 līdz 22.00.

Ar protokolu par liecību pārbaudi uz vietas (lietas 30.-31.lapa) lietā pierādīts, ka lieciniece /pers. D/ norādīja ceļu satiksmes negadījuma apstākļus, kad /datums/Jūrmalā, /Nosaukums/ ielā pie krustojuma ar /Nosaukums/ielu automašīna *Renault Scenic*, ar valsts numuru /reģistrācijas numurs/, uzbrauca gājējam, kurš no gūtajām traumām mira. No protokola par liecību pārbaudi uz vietas izriet, ka lieciniece brīdī, kad atradās aptuveni 13,5 m pirms krustojuma ar /Nosaukums/ ielu, ieraudzīja gulošu gājēju, kurš atradās krustojuma pretējā pusē uz /Nosaukums/ielas aptuveni 12,4 m pirms krustojuma ar /Nosaukums/ ielu. Lieciniece sabremzēja automašīnu un apstājās, tad ievēroja automašīnu, kura atradās aptuveni 37,0 m pirms /Nosaukums/ ielas un tā lēnām brauca pa /Nosaukums/ ielu /Nosaukums/ ielas virzienā līdz uzbrauca gulošajam gājējam.

Liecinieks/pers. E/ liecināja, ka redzēja, cilvēku, kurš gāja pa /Nosaukums/. Sākumā cilvēks gāja pa ielas kreiso pusi un liecinieks uz viņu uzkliedza, jo viņš gāja pa ceļu. Izskatījās, ka cilvēks bija kaut ko lietojis. Pēc kāda laika redzēja, ka uz zemes guļ tieši tas cilvēks. Pašu notikumu neredzēja.

Lieciniece/pers. F/ liecināja, ka 2019.gada jūnijā strādāja alkohola produktu veikalā, pēc adreses /adrese A/, kas atrodas /Nosaukums/ ielas krustojumā. Liecināja, ka notikuma dienā strādāja, datumu neatceras. Liecināja, ka pēc plkst.18.00-19.00 bija slikti laika apstākļi, bija lietus, vējš. Pašu notikumu neredzēja.

Eksperts/pers. G/ liecināja, ka mirušajam bija raksturīgi tādi miesas bojājumi, kā asinsizplūdumi vai lūzumi apakšstilbos, kas ir uzbraukums cilvēkam ar vieglo automašīnu. Tajos rajonos, kur prasti konstatēti bojājumi uz kājām vertikālā stāvoklī atrodošam, tad tādi miesas bojājumi netika konstatēti. Liecināja, ka nekonstatēja tādus miesas bojājumus, ka uzbraukts virsū atkārtoti. Šajā gadījumā miesas bojājumi, kas ir radušies, ir no vienreizēja uzbraukuma. Sniegto eksperta atzinumu Nr./numurs/ uztur.

Pirmstiesas procesā eksperts /pers. G/ liecināja, ka /pers. B/ nāve iestājās uzbraukuma rezultātā ar automašīnu. Arī bez galvas traumas /pers. B/ ir konstatēti smagi miesas bojājumi, kas galvenokārt noteica nāves iestāšanos. Ja /pers. B/ būtu traumēta tikai galva, iespējams viņš būtu izdzīvojis. Galvaskausa lūzumu /pers. B/ ieguva, spriežot pēc ādas nobrāzumiem automašīnas iedarbības rezultātā, piespiežot pie brauktuves un slīdot pa to.

Eksperts/pers. H/ liecināja, ka spriežot pēc lietas materiāliem gājējs atradās uz brauktuves guļus vai četrāpus stāvoklī un viņam notika uzbraukums. Par transportlīdzekļa vadītāju secinājumus izdarīja varbūtības formā. Veicot ekspertīzi ņēma vērā laika apstākļus un protokolā norādīto, ka brauktuve bija slapja. Lietas materiālos nav datu par attālumu starp transportlīdzekli un gājēju, brīdī, kad transportlīdzekļa vadītāja varēja to pamanīt, līdz ar to secinājumi doti tādā formā. Bet pēc Ceļu satiksmes noteikumiem automašīnai jābūt ieslēgtām tuvās gaismas lukturiem un pie apgaismojuma var redzēt, kad aptuvenais minimālais attālums ir līdz 25 metriem, tāpēc domā, ka transportlīdzekļa vadītājai bija iespēja pamanīt cilvēku, kas atrodas uz brauktuves. Uzbraukums notiek krēslas vai tumšā diennakts laikā, tāpēc vadītājai cilvēks bija jāredz. Autovadītājam jāskatās uz priekšu un jāskatās uz gājējiem, viņam jāredz, kas notiek uz ceļa, nevar skatīties nekur citur, jāskatās, kas notiek, jābūt ieslēgtām tuvās gaismas lukturiem un ir apgaismota brauktuve. Attiecībā par ekspertīzē norādīto, gājējs, kurš atrodas uz brauktuves bez gaismu atstarojošiem elementiem un to, ka viņš guļ, rada bīstamu situāciju. Ja liecinieks redzēja ap 25 metriem, tad vadītājai arī bija jāredz. Aprēķināts apstāšanās ceļš, braucot ar 20 km/h, automašīna apstājas no 8-9m, ja iespēja ieraudzīt šķērsli, tad vadītājai bija iespēja apstāties, laicīgi bremzējot. Ja vadītāja brauca ar norādīto ātrumu un viņa skatās uz priekšu, redz, tad ir jābremzē. Ja vadītāja neredz gājēju, tad viņa uzbrauc virsū. Ja automašīnai ir bijis piesvīdis priekšējais stikls, tad Ceļu satiksmes noteikumos norādīts, ka jābrauc ar tādu ātrumu, kas atbilst meteoroloģiskiem apstākļiem, ja caur priekšējo stiklu neredz brauktuvi, tad jāpārvietojas ar tādu ātrumu, lai apstātos pirms jebkura šķēršļa, ja slikti redz ceļu, tad nevar braukt. Sniegto atzinumu Nr./numurs/ uztur. Precizē par 25 m par to, ka vadītājai bija jāredz, norādot ka, tas ir eksperta personīgais uzskats, jo grūti spriest kādā stāvoklī bija priekšējais stikls, varbūt vadītājai bija ceļš redzams sliktāk, ja viņa neredz, kas notiek uz ceļa, tad viņa nevar braukt. Bija jābrauc vēl lēnāk, vai vispār nevajag braukt.

Pirmstiesas procesā eksperts /pers. H/ liecināja, ka eksperta atzinumā norādīts, ka gājēja iziešana uz brauktuves ir uzskatāma par ceļu satiksmes negadījuma rašanās iemeslu. Šāds secinājums izdarīts, jo gājējs nedrīkst atrasties bez vajadzības uz brauktuves, taču automašīnas vadītājai savlaicīgi reaģējot uz doto gājēju kā šķērsli kustībai bija tas jāapbrauc vai jāaptur transportlīdzeklis. Situācijā, ja automašīnas vadītāja gājēju varēja ieraudzīt attālumā, kas lielāks par 10 metriem, viņai pie ātruma 20 km/h bija tehniska iespēja novērst uzbraukumu. Eksperta ieskatā dotajā negadījumā ir vainojami abi ceļu satiksmes dalībnieki.

Apsūdzētās vaina pēc Krimināllikuma 260.panta otrās daļas pierādīta ar sekojošiem rakstveida pierādījumiem, kas arī norādīti lēmumā par krimināllietas nodošanu tiesai un proti:

Ar Ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolu Nr./numurs/ un pielikumā esošo disku ar fotoattēliem (lietas 2.-2a.lapa) lietā pierādīts, ka /datums/plkst.21.19 Jūrmalā,/Nosaukums/automašīna *Renault Megane Scenic*, ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, vadītāja /pers. A/ uzbrauca gājējam, kurš uz negadījuma brīdi nav noskaidrots. Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienesta automašīnā gājējs nomira. Protokolā norādīts, ka bija krēsla, apmācies, lietus, brauktuve bija slapja.

Ar telefonogrammā norādītajām ziņām (lietas 3.lapa) lietā pierādīts, ka /datums/plkst.01.47 sniegtas ziņas, ka neatliekamās medicīniskās palīdzības

dienesta automašīnā Nr./numurs/, no uzbraukuma gājējam Jūrmalā, /Nosaukums/ielā cietušajam vīrietim norādīta diagnoze: klīniskā nāve, reanimācija, bioloģiskā nāve.

A r /datums/apskates protokolu (lietas 14.lapa) lietā pierādīts, ka veikta notikuma vietas apskate Jūrmalā, /Nosaukums/ielā pie krustojuma ar /Nosaukums/ ielu. Norādīts, ka /Nosaukums/ ielas brauktuve ir asfaltbetona pa vienai braukšanas joslai katrā virzienā. Uz /Nosaukums/ ielas labajā braukšanas joslā pirms /Nosaukums/ ielas stāv automašīna *Renault Scenic*, ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, kuras aizmugurē uz brauktuves atrodas melna mugursoma. Zem automašīnas, vadītāja pusē, pa vidu uz brauktuves redzams sarkans, asinīm līdzīgs, traips.

Ar 2019.gada 13.jūnija apskates protokolu un tam pievienoto CD disku ar fotoattēliem (lietas 15.-16.lapa) lietā pierādīts, ka izdarīta automašīnas *Renault Scenic*, ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, apskate.

Ar NMP izsaukuma elektronisko karti (lietas 19.-20.lapa) lietā pierādīts, ka /datums/plkst.21.11 saņemts zvans neatliekamās palīdzības dienestā par ceļu satiksmes negadījumu.

Ar eksperta atzinumu Nr./numurs/ (lietas 24.-29.lapa) lietā pierādīts, ka /pers. B/ nāve ir vardarbīga, iestājusies no politraumas ar sistu brūci kreisā pieres-paura-deniņu apvidū, asinsizplūdumiem uz galvas ādas muskuļu lēvera, ādas nobrāzumiem un zemādas asinsizplūdumiem uz sejas, galvaskausa pieres – paura kaulu lūzumu, asinsizplūdumu zem mīkstā galvas smadzeņu apvalka, kreisās puses VI-X ribu lūzumiem, asinsizplūdumiem plaušās, kreisās virsnieres plīsumu, kreisās nieres atrāvumu, aknu plīsumu, plēstu brūci muguras kreisajā pusē zem kreisās lāpstiņas, ādas nobrāzumiem uz ķermeņa, plašiem zemādas taukaudu un muskuļu slāņa asinsizplūdumiem labajā sēžas apvidū, labā un kreisā augšstilbu mugurpusē. Minētā politrauma komplicējās ar krūšu kurvja saspiedumu, akūtu plaušu emfizēmu, retroperitoneālu – subdiafragmālu asinsizplūdumu, šoka parādībām, smadzeņu tūsku. Pēc sava rakstura pieskaitāmi smagiem miesas bojājumiem, kā apdraudoši dzīvību. Minētie miesas bojājumi atrodas tiešā cēloniskā sakarībā ar /pers. B/ nāves iestāšanos /datums/plkst.21.45. /pers. B/ asinīs konstatēts etilspirts 3,68%, urīnā – 3,26%, kas liecina par smagu alkohola intoksikāciju. Uz līķa svaigie miesas bojājumi radušies neilgi pirms nāves un, visticamāk, saistāmi ar satiksmes negadījumu.

Ar protokolam par liecību pārbaudes uz vietas pielikumā esošo shēmu (lietas 30.-31.lapa) lietā pierādīts, ka lieciniece /pers. D/ norāda, ceļu satiksmes negadījuma apstākļus.

A r Latvijas Vides, Ģeoloģijas un meteoroloģijas centra sniegto informāciju (lietas 32.-33.lapa) lietā pierādīts, ka Jūrmalā, /Nosaukums/ielu krustojumā /datums/no novērojumu stacijas Rīga-Universitāte un novērojumu stacijas Daugavgrīva datiem, plkst.21.15 Jūrmalas pilsētā bija krēsla. No novērojumu stacijas Rīga-Universitāte datiem izriet, ka nokrišņi netika konstatēti no plkst.20.00 līdz plkst.22.00. Lietus bija laika periodā no plkst.18.45 līdz plkst.19.18.

Ar eksperta atzinumu Nr./numurs/(lietas 36.-39.lapa) eksperts sniedzis atzinumu, ka 1) tehniski iespējama uzbraukuma gājējam vieta atrodas pirms gājēja mugursomas atrašanās vietas, skatoties automobiļa *Renault* braukšanas virzienā. Automobilis *Renault* ar priekšējā atdurstieņa apakšējo daļu kontaktēja ar gājēju, kurš uz brauktuves atradās guļus vai četrāpus stāvoklī 2) sākumdatu trūkuma dēļ nav iespējams noteikt automobiļa *Renault* braukšanas ātrumu pirms uzbraukuma gājējam. 3) Ja automobiļa *Renault* vadītāja, braucot ar ātrumu 20 km/h, varēja ieraudzīt gājēju un novērtēt viņu kā kustības bīstamību attālumā, kas ir mazāks par automobiļa *Renault* apstāšanās ceļu (8,6-9,5 m), automobiļa *Renault* vadītājai nebija tehniskas iespējas bremzējot apstāties līdz gājēja kustības līnijai un novērst uzbraukumu. 4) Gājēja iziešana uz brauktuves, nepārliecinoties, ka brauktuves šķērsošana nav bīstama un nenovērtējot automobiļa *Renault* braukšanas ātrumu, uzskatāma par Ceļu satiksmes negadījuma rašanās iemeslu.

Pārbaudījusi lietā esošos pierādījumus, kas iegūti procesuālo darbību rezultātā, tiesa pārkāpumus procesuālo dokumentu sastādīšanā un iegūto ziņu fiksēšanā nekonstatē, līdz ar to minētie pierādījumi atzīstami par pieļaujamiem, ticamiem un attiecināmiem uz pierādīšanas priekšmetu šajā lietā.

Neskatoties uz to, ka apsūdzētā norādīja, ka savu vainu neatzīst, tiesas ieskatā apsūdzētajai inkriminētās darbības pilnībā ir guvušas apstiprinājumu tiesas izmeklēšanā.

Faktu, ka apsūdzētā /datums/ap plkst.21.19 vadīja transportlīdzekli *Renault Megane Scenic*, ar reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, Jūrmalā, pa /Nosaukums/ielas puses /Nosaukums/ ielas virzienā un pirms krustojuma ar /Nosaukums/ ielu uzbrauca uz brauktuves gulošajam gājējam /pers. B/, apstiprina pati apsūdzētā un pierādīts ar cietušā un liecinieku liecībām un pārējiem rakstveida pierādījumiem.

Fakts, ka /pers. B/ nāve ir iestājusies uzbraukuma rezultātā ceļu satiksmes negadījuma laikā tiek pierādīts ar eksperta atzinumu Nr./numurs/un ar eksperta /pers. G/ liecībām. Turklāt ar /pers. G/ liecībām pierādīts, ka /pers. B/ nekonstatē tādus miesas bojājumus, kas norādītu, ka cietušajam uzbraukts virsū atkārtoti (vairākas reizes), līdz ar to miesas bojājumi, kas ir radušies /pers. B/ ir no vienreizēja uzbraukuma.

Fakts, ka sakarā ar uzbraukumu gulošajam gājējam /pers. B/ nodarīti smagi miesas bojājumi, kas ir bīstami viņa dzīvībai – politraumu ar sistu brūci kreisā pieres – paura – deniņu apvidū, asinsizplūdumiem uz galvas ādas muskuļa lēvera, ādas nobrāzumiem un zemādas asinsizplūdumiem uz sejas, galvaskausa pieres – paura kaulu lūzumu, asinsizplūdumu zem mīkstā galvas smadzeņu apvalka, kreisās puses VI-X ribu lūzumiem, asinsizplūdumiem plaušās, kreisās virsnieres plīsumu, kreisās nieres atrāvumu, aknu plīsumu, plēstu brūci muguras kreisajā pusē zem kreisās lāpstiņas, ādas nobrāzumiem uz ķermeņa, plašiem zemādas taukaudu un muskuļu slāņa asinsizplūdumiem labajā sēžas apvidū, labā un kreisā augšstilbu mugurpusē, kas komplicējās ar krūšu kurvja saspiedumu, akūtu plaušu emfizēmu, retroperitoneālu – subdiafragmālu asinsizplūdumu, šoka parādībām, smadzeņu tūsku, un kas ir tiešā cēloniskā sakarībā ar /pers. B/ nāves iestāšanos /datums/plkst.21.45 notikuma vietā, tiek pierādīts ar eksperta atzinumu Nr./numurs/.

Lietā ir strīds vai apsūdzētās vainas dēļ, /datums/ap plkst.21.19, pārkāpjot ceļu satiksmes noteikumus, notika ceļu satiksmes negadījums, kā rezultātā tika izraisīta cilvēka nāve.

Lietā nav strīda, ka vienīgā aculieciniece ir /pers. D/.

Tas fakts, ka cietušais /pers. B/ jau gulēja uz ceļa braucamās daļas apstiprinās ar liecinieces /pers. D/ liecībām, kura liecināja, ka no pretējās puses brauca ar automašīnu pa /Nosaukums/ ielu, lai krustojumā nogrieztos uz /Nosaukums/ ielu, redzēja, ka kaut kas guļ uz ceļa un uzreiz saprata, ka tas ir cilvēks. Apsūdzētajai vajadzēja gulošo cilvēku apbraukt, iebraucot pretējā braukšanas joslā, taču apsūdzētā uzbrauca uz ceļa gulošajam cilvēkam virsū. Minētais fakts tiek pierādīts arī ar eksperta /pers. G/ liecībām par to, ka tādi miesas bojājumi kas parasti konstatēti stāvot uz kājām vertikālā stāvoklī netika konstatēti /pers. B/ un ar eksperta atzinumu Nr./numurs/ pierādīts, ka nevar izslēgt lēni braucoša transporta līdzekļa iedarbību pa labo augšstilba – sēžas apvidu vai arī šādu iedarbi atrodoties cietušajam četrāpus ar sekojošu kritienu uz priekšu. Uz /pers. B/ līķa konstatētie bojājumi uz muguras krūšu apvidū, arī apģērba, kreisā sānu-mugurējā virsmā, varēja rasties trulu-cietu priekšmetu ar nelīdzenu virsmu berzes un spiediena veida iedarbībā, iespējams, saspiežot iegurņa – jostas un krūšu apvidu un velkot zem transporta līdzekļa.

Attiecībā par to, kur negadījuma brīdī atradās cietušais /pers. B/ tiesa ņem vērā liecinieces /pers. D/ liecības, protokolu par liecību pārbaudi uz vietas un shēmu (lietas 30.-31.lapa), apsūdzētās /pers. A/ liecības un ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolu (lietas 2.lapa).

Lieciniece/pers. D/ liecināja, ka brīdī, kad atradās aptuveni 13,5 m pirms krustojuma ar /Nosaukums/ ielu, ieraudzīja gulošu gājēju, kurš atradās krustojuma pretējā pusē uz /Nosaukums/ ielas aptuveni 12,4 m pirms krustojuma ar /Nosaukums/ ielu, ievēroja apsūdzētās automašīnu, kura atradās aptuveni 37,0 m pirms /Nosaukums/ ielas un tā lēnām brauca pa /Nosaukums/ ielu /Nosaukums/ielas virzienā līdz uzbrauca gulošajam gājējam.

Apsūdzētā/pers. A/ liecināja, ka izbraucot no namu pārvaldes un piebraucot pie /Nosaukums/ ielas, kas ir neliels krustojums, pagrieza pa labi uz /Nosaukums/ ielas pusi, kur no krustojuma līdz veikalam ir apmēram 10 metru attālums. Nobraucot pāris metrus, nepārsniedzot ātrumu, posmā, kur

izvietots diennakts veikals, no labās puses, redzēja, ka pazib kaut kāda ēna un transportlīdzekļa priekšējais labais ritenis tika pasviests gaisā, tajā brīdī nobremzēja, izkāpa no mašīnas un redzēja, ka zem mašīnas ir mugursoma ar pudelēm un ieraudzīja cilvēka ķermeni.

Ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolā norādīts, ka automašīna *Renault Megane Scenic*, ar reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, atrodas uz /Nosaukums/ ielas, Jūrmalā 9,7 metri no krustojuma ar /Nosaukums/ ielu, asins pēdas atrodas – 11,4 metri attālumā, mugursoma atrodas – tuvu asins pēdām un 1,5 metri no ietves labajā pusē.

Vērtējot lieciniece /pers. D/ liecības, protokolu par liecību pārbaudi uz vietas un shēmu (lietas 30.-31.lapa), apsūdzētās /pers. A/ liecības un ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolu (lietas 2.lapa), tiesa secina, ka netiek saskatītas pretrunas par automašīnas *Renault Megane Scenic*, ar reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, atrašanās vietu uz /Nosaukums/ ielas, Jūrmalā pirms un pēc negadījuma, kā arī netiek saskatītas pretrunas par cietušā /pers. B/ atrašanos uz ceļa braucamās daļas /Nosaukums/ ielā, Jūrmalā. Lieciniece/pers. D/ gan pirmstiesas procesā, gan tiesas izmeklēšanas laikā skaidri norādīja katra ceļa satiksmes negadījumā iesaistītās personas atrašanās vietu un to darbības, līdz ar to tiesai šaubas lieciniece liecības nerada un atzīst tās par ticamām un attiecināmām uz pierādīšanas priekšmetu šajā lietā.

Attiecībā par transportlīdzekļa vadītāju redzamību /Nosaukums/ ielas un /Nosaukums/ ielas, Jūrmalā krustojumā, tiesa secina, ka redzamība transporta līdzekļu vadītājām – lieciniecei /pers. D/ un apsūdzētajai /pers. A/ bija vienāda, jo abas personas transportlīdzekli vadīja pie vienādiem laika apstākļiem, nelielā attālumā viena no otras un katra virzienā uz minēto krustojumu, katra no savas ceļa braucamās daļas. Taču tiesā pārbaudītie pierādījumi pierāda, ka lieciniece /pers. D/ tuvojoties /Nosaukums/ ielas un /Nosaukums/ielas, Jūrmalā krustojumam redzēja cietušo /pers. B/, savukārt apsūdzētā tuvojoties minētajam krustojumam no pretējās puses cietušo /pers. B/, kas guļ uz ceļa braucamās daļas, neredzēja.

Ar eksperta /pers. H/ liecībām pierādīts, ka pēc Ceļu satiksmes noteikumiem automašīnai jābūt ieslēgtiem tuvās gaismas lukturiem un pie apgaismojuma redzamības aptuvenais minimālais attālums ir līdz 25 metriem. Uzskata, ka transportlīdzekļa vadītājai bija iespēja pamanīt cilvēku, kas atrodas uz brauktuves. Norāda, ka transportlīdzekļa vadītājam jāskatās uz priekšu un jāskatās uz gājējiem, viņam jāredz, kas notiek uz ceļa. Ja lieciniece redzēja ap 25 metriem, tad vadītājai arī bija jāredz. Tāpat jāņem vērā meteoroloģiskie apstākļi, ja caur priekšējo stiklu neredz brauktuvi, tad jāpārvietojas ar tādu ātrumu, lai apstātos pirms jebkura šķēršļa, bet ja neredz ceļu, tad nevar braukt. Eksperta ieskatā dotajā negadījumā ir vainojami abi ceļu satiksmes dalībnieki.

Kriminālprocesā tika nopratināts arī liecinieks /pers. E/, kurš pašu notikumu neredzēja, bet apstiprināja, ka tanī dienā bija slikti laika apstākļi, stipri lija lietus, un to, ka redzēja vīrieti ejam pa /Nosaukums/ ielu un izskatījās, ka vīrietis bija kaut ko lietojis. Tas, ka cietušais /pers. B/ bija alkohola reibumā pierādīts ar eksperta atzinumu Nr./numurs/, kur norādīts, ka /pers. B/ līķa asinīs tika konstatēts etilspirts 3,68%, urīnā – 3,26%, kas liecina par smagu alkohola intoksikāciju.

Lieciniece/pers. F/ par notikumu liecības sniegt nevarēja, bet varēja liecināt par sliktiem laika apstākļiem, apstiprinot, ka bija lietus.

Ceļu satiksmes noteikumu (redakcijā līdz 2020.gada 26.martam) 25.3 punkts noteic, ka transportlīdzekļa vadītājam ir pienākums darīt visu iespējamo, lai netiktu apdraudēti citi ceļu satiksmes dalībnieki, it sevišķi mazāk aizsargātie (gājēji un velosipēdu vadītāji), 99.punkts noteic, ka transportlīdzekļa vadītājam jābrauc ar ātrumu, kas nepārsniedz noteiktos ierobežojumus, ņemot vērā ceļu satiksmes intensitāti, transportlīdzekļa un kravas īpatnības un stāvokli, kā arī ceļa un meteoroloģiskos apstākļus (īpaši redzamību braukšanas virzienā) un 100.punkts noteic, ja izveidojas ceļu satiksmei bīstami šķēršļi vai citas briesmas, kuras transportlīdzekļa vadītājs spēj pamanīt, viņam jāsamazina braukšanas ātrums vai pilnīgi jāaptur transportlīdzeklis, vai, neradot bīstamību citiem ceļu satiksmes dalībniekiem, šķērslis jāapbrauc.

Ņemot vērā pārbaudītos pierādījumus, tiesa atzīst, ka /pers. A/, būdama persona, kas vada transportlīdzekli, pārkāpa ceļu satiksmes noteikumus, kā rezultātā tika izraisīta /pers. B/ nāve, jo /pers. A/ neņēma vērā metereoloģiskos apstākļus, savlaicīgi nereaģēja uz brauktuves gulošo gājēju /pers. B/ kā šķērsli kustībai, nesamazināja vēl vairāk braukšanas ātrumu, pilnīgi neapturot transportlīdzekli, neapbrauca šķērsli, kā rezultātā uzbrauca uz brauktuves gulošajam gājējam /pers. B/, kas ir tiešā cēloniskā sakarībā ar /pers. B/ nāves iestāšanos /datums/plkst.21.45 notikuma vietā.

Apkopojot iepriekš aprakstīto, tiesa izvērtējot tiesas sēdē iegūtos pierādījumus, ir nonākusi pie pārliecības, ka apsūdzētās vaina ir pierādīta pilnībā.

Novērtējot iztiesāšanā pārbaudītos pierādījumus, tiesa atzīst, ka ir pierādīta apsūdzētās vaina un /pers. A/ darbības pamatoti kvalificētas pēc Krimināllikuma 260.panta otrās daļas, tas ir, būdama persona, kas vada transportlīdzekli, pārkāpa ceļu satiksmes noteikumus, kā rezultātā tika izraisīta cilvēka nāve.

Izdarot šādus secinājumus, tiesa atzīst, ka /pers. A/ par izdarīto noziedzīgo nodarījumu ir sodāma.

Vērtējot cietušā /pers. C/ pieteikto morālās kompensācijas pieteikumu, tiesa konstatē:

Cietušais līdz tiesas izmeklēšanas uzsākšanai pieteica morālā kaitējuma kompensāciju 10 000 EUR apmērā, norādot, ka /pers. B/ ir viņa tēvs, kopā nedzīvoja, tēvs dzīvoja /Nosaukums/ patversmē. Kad iet uz kapiem, no uztraukuma ir galvas sāpes. Morālā kaitējuma kompensācija tiek pieteikta, jo grib sakopt kapus, uzlikt kapakmeni. /pers. B/ apglabāja viņa mamma, kura tagad ir mirusi.

2010.gada 7.decembrī (lietas 116.lapa) un 2021.gada 18.maijā (lietas 138.lapa), cietušais iesniedza materiālās kompensācijas pieteikumu ar ko kriminālprocesā piesaka morālo kaitējumu 10 000 EUR apmērā, norādot, ka pieteicies apdrošināšanas atlīdzības saņemšanai, taču cietušajam norādīts, ka jāiesniedz tiesas spriedums. Atlīdzība netika izmaksāta. Par apdrošināšanas aprēķinu cietušais norāda, ka ceļu satiksmes negadījuma rezultātā bojā gājušās personas aprēķins ir atkarīgs no kritērijiem, tai skaitā, nesaņemtā ienākuma daļa, piešķirtās valsts pensijas vai sociālās nodrošinājuma pabalsta apmēru un šajā gadījumā summa būs niecīga.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 351.panta pirmo daļu cietušajam ir tiesības iesniegt pieteikumu par radītā kaitējuma kompensāciju jebkurā kriminālprocesa stadijā līdz tiesas izmeklēšanas uzsākšanai pirmās instances tiesā.

Tiesa atzīst, ka cietušajam tiesas sēdē pieteiktā kaitējuma kompensācija nav nosakāma.

Konkrētajā krimināllietā neapšaubāmi pierādīts, ka apsūdzētās rīcības rezultātā notika ceļu satiksmes negadījums, taču ar eksperta /pers. H/ liecībām un sniegto ekspertīzes atzinumu pierādīts, ka ceļu satiksmes negadījumā vainojami abi ceļu satiksmes dalībnieki, proti, apsūdzētā /pers. A/ un gājējs /pers. B/, turklāt /pers. B/ līķa asinīs tika konstatēts etilspirts 3,68%, urīnā – 3,26%, kas liecina par smagu alkohola intoksikāciju saskaņā ar eksperta atzinumā Nr./numurs/ norādīto.

Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma mērķis ir aizsargāt ceļu satiksmes negadījumos cietušo trešo personu intereses un reglamentēt tiesiskās attiecības starp transportlīdzekļu īpašniekiem, tiesīgajiem lietotājiem un apdrošinātājiem sakarā ar transportlīdzekļu īpašnieku un tiesīgo lietotāju civiltiesiskās atbildības obligāto apdrošināšanu.

Augstākā tiesa vairākos lēmumos ir atzinusi, ka, nosakot materiālā zaudējuma un morālā kaitējuma apmēru, tiesai ir jāņem vērā apdrošinātāja izmaksātā vai iespējamā apdrošināšanas atlīdzība (*skat. Augstākās tiesas Senāta 2008.gada 29.oktobra lēmumu lietā Nr.SKK – 586/2008, Augstākās tiesas Senāta 2009.gada 3.jūnija lēmumu lietā SKK – 308/2009*).

Turklāt ar Latvijas Republikas Senāta Krimināllietu departamenta 2020.gada 21.janvāra lēmumu lietā Nr. 11181142713, SKK 1/2020 tiek veikta judikatūras maiņa un Senāts atzina, ka kriminālprocesā no vainīgā var tikt piedzīti tie zaudējumi, kuri netiek atlīdzināti saskaņā ar Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likumu vai kuri pārsniedz šajā likumā un saskaņā ar to izdotajos normatīvajos

aktos noteikto apdrošinātāja atbildības limitu. Pārējos gadījumos kaitējuma kompensāciju kriminālprocesā nenoteic.

Saskaņā ar Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 19.panta otro daļu ceļu satiksmes negadījumā personai nodarītie nemateriālie zaudējumi (morālais kaitējums) ir zaudējumi, kas saistīti ar sāpēm un garīgām ciešanām sakarā ar: 1) cietušās personas fizisku traumu; 2) cietušās personas sakropļojumu, invaliditāti; 3) apgādnieka, apgādājamā vai laulātā nāvi; 4) apgādnieka, apgādājamā vai laulātā 1.grupas invaliditāti. Savukārt minētā panta trešā daļa noteic, ka apdrošināšanas atlīdzības apmēru un aprēķināšanas kārtību par personai nodarītajiem materiālajiem un nemateriālajiem zaudējumiem nosaka Ministru kabinets.

Minētā likuma 18.pants noteic, ka iestājoties apdrošināšanas gadījumam, apdrošinātājs, kurš apdrošinājis zaudējumu nodarījušā transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesisko atbildību, vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs, ja apdrošināšanas atlīdzība izmaksājama no Garantijas fonda, saskaņā ar apdrošinātāja atbildības limitu atlīdzina šajā likumā noteiktajā kārtībā novērtētos zaudējumus, kas ceļu satiksmes negadījumā nodarīti trešajai personai.

Minētā likuma 15.pants noteic, ka iestājoties apdrošināšanas gadījumam, apdrošinātājs, kurš apdrošinājis zaudējumu nodarījušā transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesisko atbildību, vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs (ja apdrošināšanas atlīdzība izmaksājama no Garantijas fonda) sedz zaudējumus, nepārsniedzot noteikto apdrošinātāja atbildības limitu: 1) personai nodarīto zaudējumu atlīdzināšanai — līdz 5 210 000 euro neatkarīgi no cietušo personu skaita; 2) mantai nodarīto zaudējumu atlīdzināšanai — līdz 1 050 000 euro neatkarīgi no trešo personu skaita.

No cietušā iesniegtās e-sarakstes ar apdrošināšanas kompāniju (lietas 139.lapa) izriet, lai cietušais /pers. C/ saņemtu atlīdzību un, lai varētu pieņemt lēmumu par apdrošināšanas atlīdzības izmaksu, ir nepieciešams /pers. C/ iesniegt e-pasta vēstulē norādītos dokumentus.

Ievērojot minēto secināms, ka tiesības prasīt zaudējumu atlīdzību no transportlīdzekļa īpašnieka vai tiesīgā lietotāja, kura civiltiesiskā atbildība ir apdrošināta, rodas tad, ja zaudējumi nav atlīdzināmi saskaņā ar Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likumu vai tie pārsniedz noteikto apdrošinātāja atbildības limitu.

Tiesa secina, ka apsūdzētajai izraisot ceļu satiksmes negadījumu, uzbraucot gājējam kā rezultātā izraisot viņa nāvi, cietušajam nodarīts nemantisks kaitējums, šajā gadījumā ir iestājies civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas gadījums, turklāt lietā netiek konstatēts, ka cietušā pieteiktā morālā kaitējuma kompensācija pārsniedz apdrošinātāja atbildības limitu, tas ir, netiek konstatēs, ka ceļu satiksmes negadījumā nodarītie zaudējumi naudas izteiksmē ir lielāki nekā apdrošināšanas atlīdzība vai arī cietušajam šāda atlīdzības izmaksa tiek atteikta, līdz ar to cietušā pieteiktā kaitējuma kompensācija kriminālprocesa ietvaros pret apsūdzēto nav nosakāma.

Ņemot vērā norādītās tiesību normas, judikatūru, cietušā tiesības saņemt atlīdzību no apdrošinātājiem, tiesa atzīst, ka nav pamata šajā krimināllietā izvērtēt un noteikt cietušā morālā kaitējuma kompensāciju, kas radušies ceļu satiksmes negadījumu rezultātā. Turklāt kompensācijas nenoteikšana vai pieteikuma atstāšana bez izskatīšanas neliedz personai tiesības prasīt kaitējuma atlīdzināšanu civiltiesiskā kārtībā. Tāpat, ja cietušais uzskata, ka ar kompensāciju krimināllietā nav atlīdzināts viss radītais kaitējums, viņam ir tiesības prasīt tā atlīdzināšanu Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā (*skat. Augstākās tiesas Senāta 2007.gada 1.marta lēmumu lietā Nr. SKK- 96/2007, Augstākās tiesas Senāta 2009.gada 13.janvāra lēmumu lietā Nr. SKK-23/2009*).

Nosakot sodu apsūdzētajai, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgās personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu, apsūdzētā izdarīja mazāk smagu noziegumu. Saskaņā ar Krimināllikuma 10.panta pirmo daļu, izdarītais noziedzīgais nodarījums atzīstams par izdarītu aiz neuzmanības.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.pantu, atbildību mīkstinoši apstākļi netiek konstatēti.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.pantu, atbildību pastiprinošus apstākļus tiesa nekonstatē.

Par apsūdzētās personību noskaidrots, ka apsūdzētajai ir deklarētā dzīvesvieta, kur faktiski arī dzīvo (lietas 48., 156.lapa), agrāk nav sodīta (lietas 52.-53.lapa), strādā algotu darbu, apgādībā nav neviena persona, ir pilngadīga meita un palīdz aprūpēt mammu, kura ir 1.grupas invalīde (lietas 169.-171.lapa), veselības stāvoklis ir labs, invaliditātes nav.

Saprotot noziedzīgu nodarījumu kā netaisnīgumu, ko radījusi pārkāpēja darbība vai bezdarbība, ikvienā konkrētā gadījumā ir svarīgi izvēlēties un piemērot pārkāpējam tādu sodu, kas ir samērīgs un maksimāli atbilst cietušā, sabiedrības un arī pārkāpēja interesēm (*skat.A.Judins. Krimināsods nav valsts atriebība par izdarīto noziedzīgo nodarījumu. Jurista Vārds, Nr.11 (762)m 19.03.2013.*).

Izvērtējot noziedzīgā nodarījuma raksturu un apsūdzētās personību, kā arī, lai panāktu Krimināllikuma 35.pantā noteikto soda mērķi - aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu un panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, izvērtējot apsūdzētās attieksmi pret izdarīto noziedzīgo nodarījumu un izvērtējot lietas apstākļus kopumā, to, ka pēdējā vārdā izteica līdzjūtību cietušā radiniekiem, tiesa atzīst, ka apsūdzētās sodīšana ir iespējama ar brīvības atņemšanas sodu nosakot to nosacīti, piemērojot obligāti piemērojamo papildsodu.

Krimināllikuma 260.panta otrās daļas sankcija paredz sodīt ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz astoņiem gadiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz laiku līdz pieciem gadiem.

Pie soda noteikšanas tiesa ņem vērā to, ka apsūdzētās rīcības rezultātā notika ceļu satiksmes negadījums, taču ar eksperta /pers. H/ liecībām un sniegto ekspertīzes atzinumu pierādīts, ka ceļu satiksmes negadījumā vainojami abi ceļu satiksmes dalībnieki, proti, apsūdzētā /pers. A/ un gājējs /pers. B/, turklāt /pers. B/ līķa asinīs tika konstatēts etilspirts 3,68%, urīnā – 3,26%, kas liecina par smagu alkohola intoksikāciju saskaņā ar eksperta atzinumā Nr./numurs/ norādīto.

Ņemot vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgās personību, to, ka lietā netiek konstatēti atbildību mīkstinošie un pastiprinošie apstākļi, tiesa atzīst, ka brīvības atņemšanas sods ir nosakāms pietuvinot to vairāk minimālajam soda apmēram, papildsods – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana - nosakāms uz diviem gadiem. Tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā sods ir samērīgs un pietiekams izdarītajam noziedzīgajam nodarījumam un sabiedrības interesēm.

Tiesa nosakot sodu, neatstāj bez ievērības faktu, ka izdarītais noziedzīgais nodarījums ir mazāk smags noziegums, kas izdarīts aiz neuzmanības un tiesas ieskatā apsūdzētajai pēc Krimināllikuma 260.panta otrās daļas nosakāms sankcijā paredzētais bargākais soda veids – brīvības atņemšana, jo tiesa secina, ka tikai tādā veidā tiks ievērots taisnīgums un sasniegts Krimināllikumā noteiktais soda mērķis.

Izvērtējot apsūdzētās personību un noziedzīgā nodarījuma raksturu, tiesa atzīst, ka sods nosakāms nosacīti ar pārbaudes laiku, jo nav pamata neticēt, ka turpmāk apsūdzētā likumpārkāpumus neizdarīs un turpinās likumpaklausīgu dzīvi, notikušajam ir gadījuma raksturs, par ko liecina lietā noskaidrotās ziņas par apsūdzētās personību, līdz ar ko tiesa atrod par iespējamu apsūdzētajai pēc Krimināllikuma 260.panta otrās daļas, piemērot Krimināllikuma 55.panta nosacījumus, un brīvības atņemšanas sodu noteikt nosacīti, jo gūst pārliecību, ka vainīgā turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus un nosacīta soda piemērošana konkrētajā gadījumā ir samērīga un vērsta uz soda mērķa sasniegšanu.

Tiesa konstatē, ka no noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīža līdz pat šim brīdim, apsūdzētā nav izdarījusi jaunus noziedzīgus nodarījumus, tādējādi, nekonstatējot lietā citus likumā noteiktos šķēršļus nosacītas brīvības atņemšanas soda noteikšanai, tiesai attiecībā uz apsūdzētās personību rodas pārliecība, ka apsūdzētā turpmāk likumpārkāpumus neizdarīs un uzskata, ka konkrētajā gadījumā brīvības atņemšanas sods nosakāms nosacīti.

Nosacīts sods sekmēs ne tikai taisnīguma atjaunošanu, bet arī veicinās notiesātās personas resocializāciju, atturot no turpmāka noziedzīga nodarījuma recidīva. Pie šiem apstākļiem tiesa secina, ka prokurores lūgtais soda veids un mērs ir samērīgs izdarītajam noziedzīgajam nodarījumam un sabiedrības interesēm.

Kriminālprocesā apsūdzētajai piemērots drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā (lietas 44.lapa). Ņemot vērā to, ka apsūdzētā pildīja savus procesuālos pienākumus, uz tiesas sēdēm ieradās, tiesa atzīst, ka drošības līdzeklis, kas tika piemērots /datums/ir atceļams.

Lietai pievienoti lietiskie pierādījumi – trīs CD diski (lietas 2a., 16., 43., 56.lapa). Tiesa atzīst, ka CD diski kā elektroniski dokumenti ir turpināmi glabāt krimināllietas materiālos.

Apsūdzētā un cietušā pārstāve lūdza sagatavot pilnu tiesas spriedumu un pilna sprieduma pieejamība noteikta 2021.gada 18.oktobrī.

Ievērojot to, ka apsūdzētajai kriminālprocesā ir nepieciešams tulks, tad vadoties no Kriminālprocesa likuma 321.[1] panta noteikumiem, apsūdzētajai sprieduma tulkojuma, krievu valodā, pieejamības diena ir 2021.gada 1.novembrī.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 520., 530.pantiem, tiesa

nosprieda

/pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 260.panta otrajā daļā un sodīt viņu pēc šī panta ar brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) gadiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 2 (diviem) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55.pantu, brīvības atņemšanas sodu, /pers. A/, noteikt nosacīti ar pārbaudes laiku uz 2 (diviem) gadiem.

Piemēroto drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā vietā – atcelt.

Uzlikt par pienākumu /pers. A/ 10 (desmit) darba dienu laikā no tiesas sprieduma spēkā stāšanās dienas soda izpildei pieteikties Valsts probācijas dienesta nodaļā pēc savas deklarētās dzīvesvietas (Valsts probācijas dienesta Rīgas Rietumu reģiona teritoriālās struktūrvienības Jūrmalas nodaļa, adrese: Ventspils šoseja 32, Jūrmala, LV-2011, tālrunis: 67754399, e-pasts: rietumi@vpd.gov.lv).

Cietušajam/pers. C/ morālā kaitējuma kompensāciju nenoteikt.

Lietiskos pierādījumus – trīs CD diskus – glabāt krimināllietas materiālos.

Prokurors, apsūdzētais, cietušais, aizstāvis vai pārstāvis 10 dienu laikā no saīsinātā sprieduma pasludināšanas dienas, var rakstveidā iesniegt tiesai lūgumu par pilna sprieduma sagatavošanu. Pēc lūguma iesniegšanas termiņa beigām, ja saņemts lūgums par pilna sprieduma sagatavošanu, tiesa pilnu spriedumu sagatavo 14 dienu laikā, paziņojot tā pieejamības datumu.

Saīsinātais spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā pēc tam, kad beidzies termiņš lūguma iesniegšanai par pilna sprieduma sastādīšanu un lūgums nav iesniegts.

Ja lietā tiek sagatavots pilns spriedums, par to var iesniegt apelācijas sūdzību vai protestu 10 (desmit) dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Rīgas rajona tiesā (Jūrmalā).

Tiesnese G.Lapiņa